

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési díj:
 Egy évre 6 for.
 8 óra 4 " "
 4 óra 2 " "

FELVIDÉK

Hirdetések
 a legjutányosb áron közöl-
 tetnek:
 bélyegdij: minden beikta-
 tásért 30. kr. fizetendő.

VEGYES TARTALMU HETILAP

**az ung-megyei gazdasági egyesület, az ung-szerednyei borászati társulat,
 és az ungmegyei takarékpénztár**

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Az előfizetési díjak, kéziratok, s reclamatiók a kiadó-szerkesztőhöz küldendők. Lakása Szobránczi utca 913 szám.

Első évi folyam

II. szám

Unghvár, július 11. 1863.

**Eszmefuttatás az unghi verseny-
 szántás s lófuttatás felett.**

(Vége).

Ha a tudományos téren működő tanító nem tudja az olvasás és irás mivoltát, — ha nem tudja elemezni sem a tudományt melyet — sem a nyelvet melyen tanít; ha a hadvezér nem tudja a fegyverforgatás mivoltát, — ha nem tudja elemezni s a szükséges mozzanatok szerint egységre irányozni táborát — mit mondjunk reá? — bizony bizony csak azt, a mit kell mondanunk a munka mivoltát nem ismerő, azt részletezni, elemezni s egységre vinni nem tudó gazdára, hogy t. i. szomorú sorsa van ott egyaránt gazdaságnak, katonaságnak, tudománynak.

Vajha ne lennének kénytelenek feljajdulni az effélék miatt! — mert oh fájdalom! voltak, és talán vannak napjainkban is kapát, kaszát, puszkapor szagot, könyvet, vagyis minden valódi munkát kerülő, csak urfiskodni szerető egyéniségek, kiknek kezökben az öröklött vagyon mint hó olvad el; vagy talán nem is száll reájok; az ilyek aztán ha könyörületből befogadtatnak gazdatiszteknek, lesznek a gazdaságnak hernyói vagy hóhérai; nem lévén a munka igaz mivoltáról fogalmuk, mint naplopók csavarognak, lumpolnak, legfőlebb is urok szeme előtt szolgálnak; és ha urok szerencsétlen, felnem ismerhetni őket, válik belőlük a verejtékező munkásoknak, cselédeknek hóhérolója (Bauer Schinter.)

Miért van az, hogy az efféle gazdák, mint szinte az izraelita haszonbérlek nagy többsége alatt, a cselédek derűre borura változnak? Azért: hogy a vezénylő gazda nem tudván nem tapasztalván, hogy mily fáradságba kerül egy vagy más munka: a gazda tudatlanságából és önzéséből származott sarcolást, sanyargatást, jóra való érzékeny ember, ki nem állhatja; csak az érzéketlen, elfásult — minden emberiséget levetkezettnek van ottmaradása.

Más helyzete van ott a gazdaságnak, hol a gazda, munka és munkás iránt igaz részvéttel van, hol a gazda, nemcsak a jövedelmet, melyet a munka eredményez, hanem a munka képességet és készséget is becsben tartja; és ha azt sajátjává teheti, mint legbiztosabb kincset megőrzi, ezt pedig csak az nyeri meg, ki részletesen tanulmányozza a munka mikéntjét és miértjét.

Számtalan példával lehetne ezen eszmét világosítani s élvezhetővé tenni, de attól tartok, hogy a nagy világosság a gyengébb szemeknek megárt; vagy a könnyű mohó élvezés megront némely gyomrot.

Ha magunkból kiindulva — saját szívünk és eszünk után — napjainkban sen-

tudunk ezen eszmék nyomán eligazodni s tovább menni: akkor Mátyás király versenykapálásában, Buttler Aladár versenyszántásában, s minden efféle jelenségekben, csak parádés mulatságot látunk.

Pedig ily tényekben s ezek eszmeszerű továbbvitelében gyökeredzik a „legnagyobb magyar“ evangéliomszerű igéinek „a magyar nem volt, hanem lesz“ értelme. — És ha az eszmét tovább vinni, általánosan megtestesíteni nem tudnók vagy nem akarnók: akkor merő Isten kísértés lenne várni követelni az evangéliomszerű igék teljesültét; mert Istennek sem igazsága, sem szentsége nem engedi, hogy a tekintetben értünk csudát tegyen. Elég, érdemünk felett elég azon mindennap nyilvánuló csuda műve Istennek, hogy bennünket tart, táplál; szeretettel várakozik utánunk, hogy magunkba szálljunk.

De azért ne essünk kétségbe, mert ha valóban nem akarnánk is saját szívünkkel érezni, saját eszünkkel gondolkozni valami csudálatos még is történhetik velünk; csak ama titokszerű, de valódi szent igazságot „a holtaknak a poroknak is van hivatásuk“ gondoljuk meg voltaképpen; ebben rejlik az emberben nyilvánuló isteni eszmének nem csak tovább fejlődése, hanem biztos öröklete.

Engemet is a porok a megholt szelleme utáni gondolat indított jelen sorok írására; a mi így történt:

Gr. Buttler Aladár versenyszántását nézvé, a kedves gyermekét láthatni oda sietett édes anya kegyes volt velem, mint nagybátyjának, néhai gr. Buttler Jánosnak egykori házipapjával beszélbe ereszkedni; melynek folyamában örömkönyvekkel telt szemeit szántó fián jártatván, így szólt hozzám: „Ha látná most Aladárt az öreg gróf, — örülne neki ugy-e? „Igen! — mondám én: látja az ő szelleme és örvend rajta. — És ezen nyilatkozatom nem ábránd nem miszticizmus, hanem rendületlen hit és tudat.

Mert ugyan hol lehet, hol örvendhet gr. Buttler János szelleme? hanem ha oly tény felett, melyet az ő utóda, az ő szellemében tesz.

Gr. Buttler János minden gazdasági munkát értett, és pedig gyakorlati tanulmányozása után; a rossz munkást néhány pillantással felismerte; saját kezeivel egy vagy más munkatétel, még öreg napjaiban is kedves életet nyújtott neki, a min aztán némelyek csodálkoztak, némelyek nevettek: Ő pedig nem csodálkozott nem nevetett senkit, hanem sajnálkozó boszankodással fordult el azektól, kik a gazdálkodással nem gondoltak, hanem hű fényűzéssel itt és ott prédáltak, a minnek aztán természetes következménye lett, hogy míg

ezek osi birtokaikból is kifoszlottak; gr. Buttler János a jövedelemből Szerednyei, Bozosi, Dobóruszki uradalmakat szerzett, a haza oltárán nagyszerű áldozatokot tett; és 73 évre terjedt becses életét bevégezte oly dicsően, miszerint kell, hogy porainak, szellemének hivatása legyen, és hogy van — hála Istennek! — napjainkban már igazolva van.

Ugyan is: gróf Buttler János 1844-ben szerzeményeinek és nevének örökösévé hívott bajor gr. Buttler Sándor honosításáért, az országgyűléshez folyamodván; Szemere Bertalan Borsod megye követe következőleg nyilatkozott:

„Én eddig egy indigenának bevételére sem szavaztam; és csak egyre szavazok, s ez gr. Buttler Sándor. Azt, hogy anyja után magyar családból származik, azt hogy neje magyar születés, különös érdemnek nem tartom, azonban mindenesetre ezek oly kötelékek, melyek a honhoz és nemzethez közelébb hozzák. De más oldalról bizonyítatik az, hogy magyarul tud, kijelenté szándékát, hogy e hazába beköltözik, mik véleményem szerint az indigenaságnak szinte feltételei. Legfőbb azonban az, hogy mellette gr. Buttler János e dicső hazafi emel szót; mint szerény ember nem mondja, hogy hazafi tetteinek méltó jutalmát kéri, de ha vérében megjutalmaztatik, elfogadja. S engem valóban szívben meghatottak gr. Buttler János folyamodásában e szavak: „Reménylem — a Kk és Rk kegyessége részesülni enged azon vigasztaló érzetben, hogy nevem, nemzetségem azon hazában, melyet oly hön oly igazán szerettem, akkor is midőn kimultam, élni fog.“

„A Buttler család a dicső Angliából származik, hol nagy polgárok teremnek, hol vannak egyszerű polgárok, kik a közjóra 4—5 milliókat áldoznak. Buttler János is a haza oltárára fél millió körül áldozott. S én ohajtom és kívánom, hogy e nemes jó angol vér ne vesszen el e honból.

Ez a fő ok, miért én gr. Buttler Sándorra magára Borsod vármegye nevében gr. Buttler János érdemeiért szavazok, kívánván rokouát díjmentesen bevételni.“

Az ülés gyertyánál este volt, az első estei ülés; ezért sokan begyültek. És hallván gr. Buttler János érdemeit említett, a harsány „éljen“ kitört, és bár mind a 20—22 folyamodóra szavaztak gr. Buttler Sándorra nem, hanem szavazás nélkül díjmentesen vétetett be, mi a többinek egynek sem engedtetett el.

Én azt láttam a kaposi versenyszántáson, hogy gr. Buttler Jánosnak, e hazában, melyet oly hön oly igazán szerettem, nem csak neve, nemzetsége, hanem

Nyilatkozat.

Alulírott azon felvilágosítás és figyelmeztetés következtében, melyet hozzám ezen lap 10-ik számában tekintetes Horváth Gábor és Vezerle Zsigmond urak intézni jónak láttak, kinyilatkoztatom; miszerint sokkal csekélyebb embernek tartom magamat, hogysem az unghmezei gazdasági egyesület bármely tettét vagy szándékát kicsinyelhetném, ez eszem ágába sem jutott, s a kicsinylés sem hajlamaim sem lelki tulajdonaim közé nem tartozik; de ezenfelül ez tőlem nemcsak helytelen de lehetlen tett is volna, mert hogy is kicsinyelhetné egy magán ember egy komoly és hazafias egyesület valamely tettét? Az e részbeni figyelmeztetés vagyis inkább neheztelés irányában tehát ugyhiszem csak azon félreértésből eredhetett, miszerint azt, amit a mi megyénkben rendezendő kiállítás alkalmával létesíthető versenyre mondtam, tévedésből az időközben lefolyt unghmezei versenyre értették.

Homonnán, július 5-én 1863.

Matolay Victor.

Levelezések.

Karlsbádi levél,
július 1.

Karlsbád IV. Károly német császártól kapta nevét, ki a 14-ik században ezen — akkoriban majdnem áthághatlan — rengetegben vadászván, a meleg forrást felfedezte; mely hegykatlanban fekszik, s egészen

feledhetetlen költők szavai szerint: mind a két kezével! Éljen sokáig, boldogsággal!

— Éljen! — mondá az egész társaság, mialatt a három jó barát kezében összecsendült a pohár, de a költő a helyett hogy ajkához emelné azt, megszólalt:

— Várjunk egy kicsit, kedves jó barátaim! Azt mondád kedves Akosom, hogy megáldásomat Istenre bízod. Jól van, jól mondád, hanem én áldásomnak veszem azt is, ha ezek a mi kedves anygalkáink is isznak az én boldogságomért — csak most az egyszer — néhány cseppet! Ugy-e megengedi az ő kedves mamájok. Szeretném, ha az angyalok áldása kiérne engemet utaimban.

— Megengedem, — szólott Szálasiné, nyájas tekintettel a beszélőre nézve.

— Kegyedért még ezt is megteszük, — mondá egy halvány de most szendén elpiruló hajadon, az özvegy gazdatisztnének, annak a tisztas öregasszonynak legkisebbik leánya, a költői lélekkel s tehetséggel bíró Nina kisasszony s poharát, melyet gyorsan félig megtöltött, fölemelvén, legelőször is a baljánál ülő Sándor poharával esendítő össze, a míg szemek egymással találkozottak.

Jozéfa és Mari kisasszony is felemelék poharaikat, melybe ők azonban csak néhány cseppet öntének, s összekocanták azt búcsuzó barátjokéval hogy eleget tegyenek az ő színtén merész kérelmének, melynek teljesítését anyjok nem hogy megnekedtek, hanem még ő is poharat emelt; meg nem áthatá azonban hogy Ninát mutató ujjával meg ne inesse, a ki lassan és így legtovább itta a bort, mint ha csak mézet szivna abból az épen nem édes borból az ő halványpiros ajkaival.

— Majd sok lesz édes leányom! — mondá az anya kérőleg.

be van kerítve magas erdős hegyektől, melyeken pompás séta s mulató helyek vannak, ezek közt legszebb kilátást az ugynevezett Panaréma kávéház nyújt. A város nem nagy, csupán 600 ház van benne, hanem ezek mind 2—3 emeletes új modorban épült házak, s ép oly tiszták és kényelmesek, mint külsőleg szépek; a házigazdák pedig mindent elkövetnek vendégeik kielégítésére, az ágybanfekvő betegeket oly gondosan ápolják, hogy ezek legkevésbé sem érzik magokat idegenek között; a kiszolgálót szép szobaleányok végzik, s ez mindenestre üdítőleg hat a betegekre, mert legalább szemeket legeltethetik rajtuk. A városban s a szabadban is számos kávéházak vannak, ezek közt leglátogatottabb a Rosthof kávéház, hol szinte gyönyörű leányok szolgálnak a vendégeknek, s e miatt némely mamák igen veszedelmes helynek tartják, s lehet némi igazuk, mert a leghíresebb magyar orvos is itt kapott szívbetegséget, habár ennek nem volt valami tragikus kimenetele, mindössze is Rosthof egy szép leánnyal szegényebb s Pest egy szép nővel gazdagabbá lőn.

A fürdőben a sétahelyekre szinte nagy gondot fordítanak, s minthogy a mozgást éppen oly szükségesnek tartják, mint a vizivást, több séta helyek fedelekkkel vannak ellátva, hogy a betegek esős időben is kényelmesen használhassák. Van itt esinos olvasó terem, melynek asztalain 40 különböző nyelven írt újságok közül lehet válogatni; van itt Pesti Napló, s Pesther Loyd is. Az olvasó teremben nemcsak híres diplomatikusokat, de gyönyörűségeket is láthatunk, s azért kárhoztatom a fürdői hatóság azon intézkedését, mely szerint a női olvasó közönségnek jövőre

elkülönözött helyiséget szándékszik építtetni; mire való az, mikor így is oly szépen megférünk egymással?! Nem is hiszem, hogy ezt a francia, vagy más nemzetbeli vendégek indítványozták volna, egyedül a civilisálatlan német házasság-urak jöhettek ilyen idétlen gondolatra; s már most nemesak vak ellenszenvet érzek irántok, de valóban meggyűlöltem őket, mert még a nők emancipációját is ellenzik, — azért se megyünk a R ba.

A fürdői zenészek minden reggel 6 órától 8-ig játszanak a forrásnál, s hetenként kétszer az udvarban, ezenkívül bálókban s zártkörűben is működnek. A zenészek szakértők véleménye szerint kitünően játszanak, de én sokkal jobban szeretem a magyar zenét hallgatni. A magyar zene mulatság közben — főképp, ha az ember egy két kanál borocskát bevett — s Bertinek és Dalamonnak is a többiekkel együtt beadott — oly delejes hatást gyakorol a halgatók kedélyére, hogy a legfásultabb szív is meg-meg rezzen jókedvben s az agglégények is vérpezsgést éreznek teletalpukbán.

A magyar zenész nem hangjegyekből de lélekből játszik, nem gép az, mely öntudatlanul teljesíti kötelességét, de a természet adományaival, érzéssel s erővel megáldott fogékony lelkű ember, mely ösztönszerűleg is több képességgel bír, mint valamennyi hangjegyes és pápaszemes karmester. Ezek a jámbor idegenek fölségesnek mondják ugyan az itteni zenét, s még sincs semmi nyoma sem a meghatásnak sem a fellelkesülésnek.

A magyarzene lelket éleszt, ha a szónokok hallgatásra vannak kárhoztatva, a zene lelkesíti a honfiakat, ilyenkor a zene beszél s a népszónokok halgatnak, de meg-

— Hugom-asszony vigyázzon magára

Ne igyék bort a más kontójára,

Mondom én hogy még majd meg is bánja!

tevé hozzá nevetve a gömbölyded tőlt arcú tréfás Mari kisasszony, megakarván fogni hugának poharát, azonban későn, mert ő azt fenéki kiüríté s anyjának megnyugtatólag ezt válaszolta:

— Hogy lenne sok ez a félpohárral? már azt csak nem hiszem! — s csodálkozó szemmel nézett verselgető Mari nénjére.

— No-no — szólalt meg Ákos, ujjával fenyegetőzve, magácska azt nem tudja. Erős bor ám ez, nem konty alá való; én is azt mondom, hogy jó lesz többet nem inni!

— Csodálkozol? látod, én is tudok verselni, ha akarok, de én jobban ismerem magamat mintsem ezt tennem s azt mondom, neked is jobb lesz a verselgetéssel felhagynod, látod az is a mit Sándorhoz írtál mint búcsu verset, minő gyöngö . . .

— Tudsz is te ahhoz! — veté ellen huga kissé haragos képpel, — jobban tudja azt Sándor.

— Igen bizony, Sándor egy kissé hízlekedik, egy kissé udvarol, átallja megvallani az igazat, hogy bizony te kedves hugoskám füzfa poéta nevet érdemelsz meg, s költeményeid nemhogy egy batkát hanem még egy hajítófát sem érnek.

— Kegyedre haragszom — ugymond a költő Mari kisasszony felé fordulva, — minék bántja szegény kis hugát ok nélkül, mikor ő azt megnekedtem, s énrólam még olyat mér föltenni hogy hízlekedem, megáljon csak magácska ezen keserű szavakért csak egy baráti édes csók lesz képes kiengesztelni, . . . különben . . .

— Különben?

— Különben haragudni fogok hosszan, sokáig, egy óránál is tovább, mert kegyed keményen, sőt igazságtalanul itél nővére fölé. Nem mondom én hogy Nina kisasszony remek műveket ír, hogy bennök semmi hiba sincsen, hanem azt őszinto meggyőződésből állítom, hogy benne igen szép tehetség rejtőzködik, melyet kár volna a világtól örökre elzártn hagyni, hogy szive melegen érez, ezenkívül jó gondolatai is találkozhatnak; csak a kifejezés, a nyelv gyöngé még, s ezen, tanulmányozás és gyakorlat által mindenestre segíthetünk.

— Bocsánatot kérek tehát a mi költő barátunktól s bocsánatának jeléül nyujtsa kezét. Ugy-e hogy nem haragszik, mert ha igen, akkor elhamarkodott ítéletemet is visszavonom.

— Teljesen ki vagyok engesztelve, — mondá a költő kezét nyujtva, — csak hogy aztán ne ingerkedjék kegyed az én kedves irótársnémmal, mert ő azt megnekedtem, hiszen már is olyan kedves gyöngéd költeményeket olvastam tőle s neki én még az irodalmi pályán szép jövőt jósolok.

— Igyunk barátim! — Rövid az élet! — Örök a sir! — kezdé a dalt az ülésből fölemelkedő Tófalvi Albert, az a szép szőke fiatal ember s a társalgást a legszebb magyar népdalok elzengése hagyatá félben.

Nina kisasszony elhallgatott; égni kezdő homlokát jobb kezére hajtá, fejét szédülni érezte: az a fél pohár bor olyan édes mámorba bűvölte őt, melyből egy az anya által fejére illesztett vizes kendő rezzenté föl. Meggyőződött róla hogy a bor nem a nőknek különösen nem öneki való.

(folyt. köv.)

értik egymást. Azért legyünk méltányosak magyarzenészeink iránt, becsüljük meg őket s ne becsüljük jobban a hitvány pénzt, mint a lelki élvezet, ne legyünk azon balvéleményben, hogy a pénz mindent pótol, mert ezt csak érzéketlen s a nemesről fogalomhiányban sinlődő fukar emberek mondhatják. — A hol az emberben az emberi méltóság nincs megtisztelve, ottan nem csak az egyéniség, hanem az egész nem van megsértve. Becsüljük meg a cigányt mert az is oly ember mint más, s a mi fő magyar zenész.

Isten áldja kedves Hazánkat!

W.....r.

Unghvári vizsgáló.

(vagy amolyan nyílt levél féle is.)

Motto: Szólj igazat, megkékül a hátad.

● Bizony nem hittük volna hogy az ifjú „Felvidék“ oly hamar amolyan circumspectus lappá váljék; jeles s talpra esett vezércikkei, a sok mindenféle tartalma érdekes levelezések, s korszerű indítványok sat. valóban tetszést s méltánylást aratnak a figyelmes olvasó előtt. S ha még Nostradamus is a Felvidékbe üti orrát, biztos lehet szerkesztő, hogy lapja fűszerezve is leend.

Még sem vagyunk teljesen megelégedve a Felvidékkel, mert ha már érdekes kezd lenni, mért nem látogatja meg legalább is kétszer egy hétben olvasóit? (jobb egyszer, de rendszeren, mint eleinte kétszer, később egyszer s csakhamar egyszer sem. Szerk) Pono casum vesszen benne össze két polemicus, azok nem igen fognak boxirozhatni itt egymással, egy hét, egy saeculum, az alatt a kék golyónál kibékülhetnek egymással. P..... sem tudom mikor fog valahára jó ürmössel megtraktálni bennünket, mikor még csak a kapálárról beszél, holott ha a Felvidék kétszer jelennék meg egy léten, bizonyára már régen szüreteltünk volna.

No, de fűszerezzünk:

Ad vocem fűszer, — Annyi sok materialista bolt van Unghváron, hogy a proportione talán egy városban sincs több.

Tekintsük tehát meg a fűszeres boltokat, itt találjuk rendiben a fiókokat telve: Kandis weise, Kandis gelb, Czitver, Czimt, Ingwer, Gerstl sat. Felleltük néhol: Blau vitriol, Kupfer wasser, Roth Schwefel, Spianter sat. Már most ha egy jó darab Spianter vagy kupferwasser vagy más mérges szer bele hull például a grizbe, vagy a gerstlibe, megeheti aztán Arab Moskovics, vagy Jukely, bizony meg nem köszöni. Innét van az, hogy sokszor nem tudjuk hogy mitől kaptuk a kólikát.

Nem ártana politiaalis szempontból, az ilyen még tapasztalatlan greizlereknek e tekintetben utasítást adni, orvosi politia medica szempontjából a fűszeres boltokat jobb rendben tartani. (folytatjuk.)

Csendhelyi.

Vegyes hírek s újdonságok.

* A jövő hó elején hangversenyyel egybekötendő műkedvelői előadást fognak nálunk rendezni, a szárazság által inségre jutott alföldiek felségelésére.

* A napokban egy igen derék fiatal őrmester agyonlőtte magát.

* Az „Árnyvirágok“ című költeményfűzér, melyre a múlt év végén, itt Unghvárt előfizetés hirdettetett, párnap mulva hagyja el a sajtót. — Előfizetéseket 1 ftjával szerkesztőségünk is elfogad.

— Remellay Gusztáv tisztelettel felkéri azon tisztelt hölgyeket, kik „Árpád Ilon“ című történeti regényére előfizetéseket gyűjteni sziveskedtek, de még az iverket be nem küldték, hogy azokat hozzá legfőbb f. hó 15-éig beküldeni kegyeskedjenek.

* Az Egri Posta júliustól Eger címet vett fel. Kiállítása csinos, s tartalma változatos. Szerkesztője Vida József.

* A „Nemzeti képes ujság“ kiadását szerkesztője Thaly Kálmán egy időre felfüggesztette.

* Szabó Richárd a „Gyermekbarát“ szerkesztésétől visszalépett.

Figyelmeztetjük t. előfizetőinket, hogy a befizetéseket igazoló nyugtát Özvegyi József úrnál átvehetők. Ugyancsak Özvegyi József ur, lapunk július-decemberi folyamára előfizetéseket is elfogad. — A május-juniusi folyamból teljes-számú példányokkal többé nem szolgálhatunk.

S z i n h á z.

Folyó hó 5. Vahot Imre költői estélye az unghvári műkedvelők részvételével csakugyan megtartott. — A közreműködők névszerint: Ambrózy Mariska és Zsófia, s Spitzer Irma kisasszonyok, továbbá Fail Atila s Goics Lázár urak nemcsak nemes vállalkozásukért, hanem az élvezetes esteért is méltán kiérdemelték a nagyszámú közönség szives fogadtatását. A hölgyeket virágkoszorúkkal halmozták el; s a férfiakkal egyetemben zajos tapsokban s kihívásokban részesültek. — Az estélyt Vahot Imre nyitá meg Lisznyay Kálmán felett tartott igen jeles s a dicsőült költőt híven jellemző emlékszedével; mely után a közönség — hálás elismerése jeléül, egy gyönyörű koszorúval s számos virágbokrétaival tisztelte meg a hű barátot. E költői estélyt ugyancsak Vahot Imre „Régiség buvárr“ című vígjátékával fejezték be az itt működő színtársulat jelesebb tagjai. Előadás után a szerzőt többszörösen előtaposták, s a játszó személyzetet is kihívták. — A tiszta jövedelem 94 forint volt, melynek fele a Lisznyay Kálmán síremlékére ajánlatott, másik fele pedig a színtársulatnak jutott osztályrésztül.

Ma szombaton Szaploneay Ida javára adatik:

K i s é r t é s.

Francia színmű 5 felvonásban.

A jutalmazandó szorgalmas színésznőnek nem lesz panasza a közönség részvétlensége ellen. Mi azt hiszük.

VÁSÁR.

Unghvár. Folyó hó 9. tartott hetivásáron a piaci árak következők voltak:

Buza köblönkint	7 fr 40 kr 8 fr 60 kr.
Gabona	4 „ 30 „ 80 „
Tengeri	5 „
Zab	2 „ 50 „ 80
Árpa	3 „ 30 „

Időjárásunk kissé javult, jó esőnk volt, s a nagy hőség megszűnt.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos Bánóczy Ferenc.

N. Mihály, július 3-án tartott hetivásáron a piaci árak következők voltak:

Buza	7 fr. — 8 fr. 40 kr
Rozs	4 „ 40 50 kr
Tengeri	4 „ 80 kr
Árpa	3 „ 40 kr
Zab	2 „ 40 kr

Nagy életmennyiség szállítatik Unghme-gye alsó részéről Kassára, hol az árak emelkedettebbek. Galliciából is sok élet szállítatik a kassai piacra. Felfordult világ! — A múlt hetekben jó esőzés volt nálunk, de utána türhetlen forróság állott be, azért keveset használt; a tengeri s burgonya fonnyadni kezdett, míg július 4-én egy szép harmat felvidította.

A vinnai szőlők szép és bőtermést ígérnek, ha valami fátum nem éri.

Az aratásnak kezdetén vagyunk, de a szép terméshez kevés az arató kéz, a Gallici-ai oroszokat csak gyéren látni, nem jönnek oly nagy számban, mint más éveken. Maholnap hacsak az aratógépek ki nem segítenek, a termesztőknek kell sarlót venni kezükbe.

r. l.

Kassa, Folyó hó 8-iki hetivásárról a piaci árak hiteles kimutatása:

Buza köblönkint	8 ft. 40 kr. 9 ft. 20 kr
Kétszeres	6 „ 80 „ 7 „ —
Rozs	5 „ 40 „ 5 „ 80 „
Árpa	3 „ 80 „ 4 „ 40 „
Tengeri	4 „ 40 „ 5 „ 60 „
Zab	3 „ 60 „ 3 „ 90 „

Kis-Szeben.

Legutóbbi hetivásárunkon következő piaci árak jegyeztettek fel.

Buza pozsonyi mérőnként	4 fr — kr.
Rozs	2 „ 80 kr.
Árpa	2 „ — kr.
Tengeri	3 „ 20 kr.
Zab	2 „ — kr.
Burgonya	1 „ — kr.

Időjárásunk tavasz óta kedvezőtlen majd igen hideg, majd nagyon forró, néha néha egy kis eső is átfut határunkon, de ezt is csak jó harmatnak mondhatni, és dacára az uralgó szárazságnak, vetéseink — őszi buzát, és zabot kivéve — még kielégítő termést ígérnek, különösen a rozs, és a hüvelyes vetemények, valamint a burgonya meglehetősen jó, löhere azonban, mely nálunk főtakarmányt képez, igen kevés van, és jó löhere termésre jövő évben sem számolhatunk; mivel a bevetett löhere mag vagy igen ritkán, vagy éppen ki sem kelet, gazdáink juhok számára pót-takarmányról már eleve gondoskodnak, a mihez nálunk a sok fűzfa nem csekély segítségül szolgál. — Gyümölcsünk mindazonáltal annyi van, amennyi 15 év óta nem volt.

r. l.

Hirdetés.

L. HIRSCH & L. BLAU

Ékszerárusok Pestről

ajánlják jól rendezett raktárukat a legújabb ízlés után készített

ARANY,

ezüst- és ékszerárak-, gyöngyök- és órákkal.

Régi arany, ezüst, ékszer és gyöngy a legmagasb áron vétetik meg és cseréltesik be,

Boltja Nagyhid-utcán, Rein féle házban.

Unghvárt, Jäger K. betüivel.

Uj előfizetések a Felvidék július-decemberi félévi folyamára 3 frtjával elfogadtatnak.